

**Bilâl Aktan, Türkiye Türkçesinin Söz Dizimi,
Gazi Kitabevi Yay., Ankara, 2009, 188 s.,
ISBN: 978-605-5804-19-0**

Yavuz Kartallıođlu*

Türkiye’de son yıllarda pek çok alanda ders kitapları yazılmaktadır. Bunlardan bazıları, üzerinde yıllarca uğraşılan, öğrenciye yeni bir bakış açısı kazandıran ve konuların daha iyi kavranmasını sağlayan eserlerdir. Bazıları ise âdeta ‘kes+kopyala+yapıştır’ usulü ile oluşturulmuş, öğrenciye yeni bakış açısı kazandırmayan, aynı alandaki diğer eserlerin kısmen kopyası niteliğinde olan eserlerdir. Her yeni çıkan kitabın -ders kitabı da olsa- ilgili olduğu alana yeni bilgiler ilave etmesi veya mevcut bilgileri yeni bir yorumla, farklı bir üslup ve metotla hedef kitleye ulaştırması beklenir. Kitap, bu özellikleri taşıyorsa eskileri tekrar etmekten öteye gitmez. Böyle kitaplar genellikle maddi kaygı ile hazırlanan kitaplardır.

Bugün Türk Dili ve Edebiyatı alanında geniş bir kitle tarafından ders kitabı olarak da kullanılan bazı eserler vardır. Muharrem Ergin’in “Türk Dil Bilgisi”, Ahmet Bican Erçilasun’un “Türk Dili Tarihi”, Hayati Develi’nin “Osmanlı Türkçesi Kılavuzu I-II” ve Leylâ Karahan’ın ‘Türkçede Söz Dizimi’ bunlardan ilk akla gelenlerdir. Bu kitaplar, özellikle anlaşılır ve öğretici üsluplarıyla alanlarında tercih edilmekte ve çok kullanılmaktadır. Son yıllarda söz dizimi ve Osmanlı Türkçesi alanında hazırlanan ders kitaplarında bir artış göze çarpmaktadır. Bu artış, aynı konuları yeni bilgilerle desteklemek, daha öğretici, daha anlaşılır olmak kaydıyla olumludur. Ancak yeni ders kitaplarından bazıları ne yazık ki bu özellikleri taşımadıkları için daha önce yazılmış benzer kitapların bir versiyonu gibi durmakta ve ilgili alana hiçbir yenilik getirmemektedir.

Bugün söz dizimi alanında en çok kullanılan kitap, 1991 yılında Prof. Dr. Leylâ Karahan tarafından yayımlanan “Türkçede Söz Dizimi” adlı eserdir. Bu kitap bugüne kadar büyük bir ilgi görmüş ve alanının en çok satan ve baskı yapan kitabı unvanını almıştır. Karahan’ın eserinden sonra söz dizimi ile ilgili çeşitli kitaplar yayımlanmıştır. Bunlardan sonuncusu, Doç. Dr. Bilâl Aktan’ın Gazi Kitabevi tarafından yayımlanan *Türkiye Türkçesinin Söz Dizimi* (Ocak-2009) adlı kitabıdır.

* Yrd.Doç.Dr., Gazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü, ANKARA.
yavuz@gazi.edu.tr

Aktan'ın kitabı, Karahan'ın "Türkçede Söz Dizimi" kitabına büyük ölçüde benzemektedir. Öyle ki kitabın iç tasarımı, bilhassa cümle tahlilleri bölümünün dizgi tarzı Karahan'ın kitabıyla aynıdır.

Karahan, eserini hazırlarken büyük oranda Muharrem Ergin'in "Türk Dil Bilgisi" adlı kitabından faydalandığını Söz Başı'nda belirtmiştir. Aktan ise, faydalandığı eserleri sadece "Kaynaklar" bölümünde zikretmekle yetinmiştir. Halbuki Aktan ve Karahan'ın söz dizimi ile ilgili kitapları karşılaştırıldığında Aktan'ın kitabını hazırlarken kimden, nasıl ve ne ölçüde faydalandığı görülmektedir. Bir eser hazırlanırken, elbette çeşitli kaynaklardan faydalanılır. Ancak "faydalanma"nın ölçüsü ve kuralları vardır. Bilimsel tavır, bu kurallara uymayı gerektirir. Mevcut bilgiler, kimsenin tekelinde değildir. Ama üslup kişiye özgüdür. Bir eseri orijinal kılan -mevcut bilgiler tekrarlanırsa da- örnekler, yorum ve üslup ile kitabın şekli, tasarımı ve dizgisidir. Aktan, aşağıdaki karşılaştırmalardan da kısmen anlaşılacağı üzere, içerik, üslup, tarz, biçim, dizgi vb. bakımlardan büyük ölçüde faydalanmasına rağmen Karahan'ın eserini kitap içinde ve dipnotlarda zikretmemiş, esere sadece Kaynaklar bölümünde yer vermiştir.

Aşağıda, her iki eser arasında dikkati çeken içerik ve üslup benzerlikleri görülmektedir. Tarz, biçim ve dizgi benzerlikleri ise bizzat kitap incelendiğinde anlaşılacaktır.

1. Kelime gruplarının özellikleri bakımından iki eserin karşılaştırılması:

Her iki kitap arasında kelime tercihi bakımından bazı farklar görülür. Karahan, 'ilişki, unsur, öge, ancak' gibi kelimeler kullanırken Aktan 'bağlanma, sözcük, unsur, fakat' kelimelerini tercih etmiştir. Buna rağmen Aktan'ın kitabını incelerken, insan sanki Karahan'ın kitabını okuyormuş hissine kapılmaktadır.

Karahan: a. Kelime grupları yargısız dil birimleridir (39. s.).

Aktan: 1. Kelime grupları yargısız anlatım birimleridir (3. s.).

Karahan: b. Kelime grupları, cümle ve diğer kelime grupları içinde, tek kelime gibi; isim, sıfat, zarf ve fiil görevi yapar (40. s.).

Aktan: 2. Cümle ve diğer kelime gruplarının içinde tek kelime imiş gibi çekime girerek; isim, sıfat, zarf ve fiil görevi yapar (3. s.).

Karahan: d. Kelime gruplarının diğer kelime ve kelime gruplarıyla ilişkisi grubun sonundaki hâl ekleriyle sağlanır. Hâl eki, bağlandığı kelimeye değil, o kelime grubuna aittir (41. s.).

Aktan: 3. Kelime gruplarının diğer kelime ve kelime gruplarıyla bağlanması hâl (durum/işletme) ekleriyle sağlanır. Burada bulunan hâl ekleri kelime grubuna aittir (4. s.).

Karahan: ç. Kelime gruplarında unsurların sırası, özellikle konuşma ve şiir dilinde değişebilir (40. s.).

Aktan: 5. Kelime gruplarındaki sözcüklerin sırası ve yeri konuşma ve şiir dilinde değişebilir (6. s.).

Karahan: f. İki'den fazla kelimeli kelime gruplarında iç içe geçmiş, birbirini tamamlayan başka kelime grupları bulunur (41. s.).

Aktan: 6. İki'den fazla kelimededen oluşan kelime gruplarında iç içe geçmiş, birbirini tamamlayan başka kelime grupları da bulunabilir (6. s.).

Karahan: e. Fiile dayalı sıfat-fiil, isim-fiil ve zarf-fiil gruplarında fiilin anlamı, cümlede olduğu gibi özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf adı verilen öğelerle tamamlanır. Ancak bu gruplar yargı bildirmedikleri için cümle değildir (41. s.).

Aktan: 7. Fiile dayalı isim-fiil, sıfat-fiil ve zarf-fiil gruplarında fiilin anlamı, cümlede olduğu gibi özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf adı verilen unsurlarla tamamlanır. Fakat bu gruplar yargı bildirmedikleri için cümle değildir (7. s.).

Karahan: g. Kelime gruplarının vurgusu grubun yapısına göre değişir. Vurgu, başta, sonda veya sondan bir önceki kelime üzerinde olabilir. Bazı gruplarda, bütün unsurların vurgusu aynıdır (41. s.).

Aktan: 8. Kelime gruplarındaki vurgu, grubun yapısına göre değişerek, başta, sonda veya sondan bir önceki kelime üzerinde olabilir (s. 7).

2. İsim tamlaması bakımından iki eserin karşılaştırılması:

Aktan'ın eseri cümle ve kelime gruplarının değerlendirilişi bakımından Karahan'ın eseri ile neredeyse aynıdır. Karahan'ın İsim Tamlaması olarak verdiği başlık Aktan'da İsim Tamlaması ve İyelik Grubu şeklindedir. Karahan, aitlik grubuna eserinde yer vermezken Aktan aitlik grubuna eserinde yer vermiştir. Bu farklılıklar da Aktan'a ait değildir, bu bilgiler Muharrem Ergin'in gramerinde var olan bilgilerdir.

İsim tamlamaları bölümünde Karahan'ın cümlelerinin kelimesi kelimesine Aktan'da yer aldığı görülür. Aktan, sadece onuncu maddede değişiklik yapmış, Karahan'ın iki cümle ile ifade ettiğini 'iken' kelimesini ekleyerek tek cümle ile ifade etmiştir.

Karahan: İyelik ekli bir isim unsurunun, iyeliğin işaret ettiği bir başka isim unsuruyla kurduğu kelime grubudur (42. s.).

Aktan: İyelik ekli bir isim unsurunun, iyeliğin işaret ettiği bir başka isim unsuruyla kurduğu kelime grubuna isim tamlaması denir (9. s.).

Karahan: a. ... birinci unsurun ikinci unsurla bağlantısı, zamirlerde ekli, isimlerde ise ekli veya eksizdir. Tamlamanın ikinci unsuru daima iyelik eki taşır (42. s.).

Aktan: 1. ... Tamlayanın ikinci unsurla bağlantısı zamirlerde ekli, isimlerde ise ekli veya eksizdir. Tamlanan ise daima iyelik eki taşır (9. s.).

Karahan: i. Bir isim tamlaması, başka bir isim tamlamasında tamlanan unsur olarak görev yaptığında kendi iyelik ekini değil ana tamlamanın iyelik ekini taşır (45. s.).

Aktan: 3. Bir isim tamlaması, başka bir isim tamlamasında tamlanan unsur olarak görev yaptığında kendi iyelik ekini değil ana tamlamanın iyelik ekini taşır (10. s.).

Karahan: İsim tamlamasında birden fazla tamlayan ve tamlanan unsur bulunabilir (47. s.).

Aktan: 5. İsim tamlamasında birden fazla tamlayan ve tamlanan unsur bulunabilir (10. s.).

Karahan: l. İsim tamlamasının tamlayan ve tamlanan unsurları kelime grubu olabilir (46. s.).

Aktan: 6. İsim tamlamasının tamlayan ve tamlanan unsurları kelime grubu olabilir (11. s.).

Karahan: j. Tamlanan unsuru sıfat-fiil veya sıfat-fiil grubu olan bir isim tamlamasının tamlayan unsuru genellikle ilgi hâli eki taşır (46. s.).

Aktan: 7. Tamlanan unsuru sıfat-fiil ya da sıfat-fiil grubu olan bir isim tamlamasının tamlayan unsuru genellikle ilgi durumu eki taşır.

Karahan: k. Tamlananı sıfat-fiil veya sıfat-fiil grubu olan isim tamlamalarında tamlananın bazı unsurları yer değiştirebilir (46. s.).

Aktan: 8. Tamlananı sıfat-fiil veya sıfat-fiil grubu olan isim tamlamalarında tamlananın bazı unsurları yer değiştirebilir (11. s.).

Karahan: n. İsim tamlamaları söz dizimi içinde isim, sıfat ve zarf görevi yapar (47. s.).

Aktan: 9. İsim tamlamaları söz dizimi içinde isim, sıfat ve zarf görevi yapar (11. s.).

Karahan: o. Belirtili isim tamlamasında vurgu, her iki unsorda da aynı ölçüdedir. Belirtisiz isim tamlamasında ise vurgu birinci unsur üzerinde bulunur (48. s.).

Aktan: 10. Belirtili isim tamlamalarında vurgu, her iki unsorda da aynı ölçüde iken; belirtisiz isim tamlamalarında vurgu birinci unsur yani tamlayan üzerindedir (12. s.).

3. Cümlelerin tanımı ve özellikleri bakımından iki eserin karşılaştırılması:

Cümlelerin özellikleri bakımından da iki eser arasında bir fark yoktur.

Aktan sadece bazı farklı kelimeler kullanarak konuyu anlatmaya çalışmakta ama esas olarak Karahan'ın anlatmak istediklerinden farklı bir şey söylememektedir. Aktan, Karahan'ın ifadelerini biraz değiştirmek isterken bazen anlaşılmaz cümleler de kurabilmektedir: *Öznenin varlığı tek kelimelik bir çekimli fiil ile isim, yüklem ismindeki ek file getirilen kişi ekinden anlaşılır* (85. s.).

Karahan: Bir düşünceyi, bir duyguyu, bir durumu, bir olayı yargı bildirerek anlatan kelime veya kelime dizisine cümle denir (9. s.).

Aktan: Bir düşünceyi, duyguyu, durumu ve olayı yargı bildirerek anlatan kelime veya kelime dizisine cümle denir (83. s.).

Karahan: a. Cümle, yargı bildiren kelime ve kelime grupları ile kurulur. Cümlenin kurulabilmesi için yargı bildiren çekimli bir fiil veya isim yeterlidir (10. s.).

Aktan: 1. Cümlenin en önemli işlevi yargı bildirmektir. Yargı, kelimeler ve kelime grupları ile sağlanabileceği gibi yargı bildiren çekimli tek fiil veya bildirme eki almış tek isim ile de sağlanabilir (84. s.).

Karahan: b. Varlık, kavram, nitelik, durum ve hareketleri karşılayan bütün kelime ve kelime gruplarına, ekle veya eksiz olarak yargı yüklemek ve böylece bu yapıları cümleye dönüştürmek mümkündür (10. s.).

Aktan: 2. Varlık, nitelik, durum ve hareketleri karşılayan bütün ekle veya eksiz olarak yargı yüklemek ve bu yapıları cümleye dönüştürmek mümkündür (84. s.).

Karahan: c. Bir soruya karşılık olarak kullanılan 'evet, hayır' gibi sözler de cümle değerindeki yargılı sözlerdir (10. s.).

Aktan: 3. Bir soruya karşılık olarak verilen tek kelimelik evet, hayır, var, yok gibi sözler de cümle değerinde yargılı anlatım birimleridir (84. s.).

Karahan: ç. Cümlede yargı bildiren öge, yüklemidir. Cümle, yüklem üzerine kurulur. Bu öge, ihtiyaca göre başka öğelerle desteklenir (10. s.).

Aktan: 4. Cümlede yargıyı bildiren temel öge yüklemidir. İhtiyaç olması durumunda yüklem diğer öğeler ile desteklenir. Geçişli fiil cümleleri özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf adı verilen öğeler ile tamamlanır (84. s.).

Karahan: d. Bir metin içinde geçen bazı cümlelerle karşılıklı konuşmalarda kullanılan soru ve cevap cümleleri, bazen sadece yüklemden meydana gelebilir. Böyle bir cümlenin anlamı, yanındaki veya yakınındaki bir cümle ile tamamlanır (11. s.).

Aktan: 5. Bazı cümlelerde geçen karşılıklı konuşmalarda kullanılan soru ve cevap cümleleri, bazen sadece yüklemden meydana gelebilir. Böyle bir cümlenin anlamı, yanındaki cümle veya cümleler ile tamamlanır (85. s.).

Karahan: f. Cümlelerin ikinci derecede önemli ögesi öznedir. Öznenin varlığı, tek kelimelik bir cümlede dahi yüklem taşıdığı şahıs ifadesinden anlaşılabilir (11. s.).

Aktan: 6. Cümlelerin önem bakımından yüklemden sonra gelen ikinci sıradaki kurucu ögesi öznedir. Öznenin varlığı tek kelimelik bir çekimli fiil ile isim, yüklem ismindeki ek fiile getirilen kişi ekinden anlaşılır (85. s.).

Karahan: g. Nesne, geçişli fiil cümlelerinde bulunur ve bu cümlelerin zorunlu ögesi veya öğelerinden biridir. İsim cümlelerinde ve geçişsiz fiil cümlelerinde nesne bulunmaz (12. s.).

Aktan: 7. Yüklemi geçişli fiil olan cümlede kurucu bir öge olarak nesne bulunur. İsim cümlelerinde ve geçişsiz fiil cümlelerinde nesne bulunmaz (85. s.).

4. Yüklem özellikleri bakımından iki eserin karşılaştırılması:

İki eser yüklem özellikleri bakımından karşılaştırıldığında da Karahan'ın cümlelerinin Aktan'da yer aldığı görülmektedir. Karahan'ın cümleleri Aktan'da ya aynen ya da bazı kelimeleri değiştirilmiş biçimde yer almıştır. Konu anlatımı bakımından Karahan ve Aktan arasında hiçbir fark yoktur. Aktan'ın eserinde, Karahan'dan farklı olarak eksiz tamlama, iyelik grubu, aitlik grubu gibi konular yer alır.

Karahan: a. Yüklem, ekle veya eksiz olarak yargı yüklenmiş bir fiil veya isimdir (14. s.).

Aktan: 1. Yüklem ek ile veya eksiz olarak yargı yüklenmiş bir fiil ve isimdir (87. s.).

Karahan: b. Yüklem, genellikle cümlelerin sonunda bulunur. Ancak, bir anlamı öne çıkarma, vurgulama ihtiyacı, özellikle şiirde ahenk endişesi vb. sebepler, diğer öğelerin olduğu gibi yüklem de yerini değiştirebilmektedir (14. s.).

Aktan: 2. Yüklem, genellikle sonda bulunur. Ancak bir anlamı öne çıkarma, vurgulama ihtiyacı, özellikle şiirde ahenk endişesi vb. gerekçeler yüklem yerini değiştirebilir, devrik cümle kurulabilir (87. s.).

Karahan: d. Bazı cümlelerde yüklem, kelime veya kelime grubu olarak yer almaz. Böyle cümlelerin anlamı bağlamdan anlaşılır ve cümle, dinleyenin, okuyanın muhayyilesinde tamamlanır. Bu cümleler, kesik cümlelerdir (15. s.).

Aktan: 3. Bazı kesik cümlelerde yüklem, kelime veya kelime grubu olarak yer almaz. Bu tür cümlelerin anlamı bağlamdan anlaşılır, cümle okuyanın muhayyilesinde tamamlanır. Bu tür cümleler eksilteli (kesik) cümlelerdir (88. s.).

Karahan: ç. ... yüklemi geçişsiz fiil veya isim olan bir cümle, nesne almaz (15. s.).

Aktan: 4. Yükleme geçişsiz olan cümlede nesne bulunmaz (88. s.).

Karahan: f. İsim veya fiil cinsinden kelime grupları yüklem olabilir (17. s.).

Aktan: 5. Yüklem tek kelime olabileceği gibi isim veya fiil türünden bir kelime grubu da olabilir (89. s.).

Karahan: e. Art arda sıralanmış bazı cümlelerde yüklem veya yüklem bir parçası ortak olabilir (17. s.).

Aktan: 6. Art arda sıralanmış bazı cümlelerde yüklem ve yüklem bir parçası ortak olabilir (89. s.).

Karahan: c. Bir cümlede birden fazla özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf bulunabilir. Ancak yüklem tektir. Bir söz dizisi içindeki yüklem sayısı, cümle sayısını gösterir (15. s.).

Aktan: 7. Cümlelerde diğer unsurlar birden fazla olabildiği hâlde, yüklem tektir. Cümlelerin sayısı (ortak öğeler hariç) yüklem sayısına kadardır. Bir metinde kaç yüklem varsa o kadar cümle vardır (89. s.).

5. Diğer bazı konularda yapılan karşılaştırmalar:

Karahan: Yapısında herhangi bir olumsuzluk unsuru taşıyan cümleler, *değil* edatı veya *yok* ismi ile birleşince olumlu bir anlam kazanırlar (104. s.).

Aktan: Yapısında herhangi bir olumsuzluk unsuru taşıyan cümleler, *değil* edatı veya *yok* kelimesini birlikte taşıyınca olumlu anlam kazanırlar (118. s.).

Karahan: Her cümle, yapısında bulunan kelime ve eklerin yönlendirdiği *soru*, *bildirme*, *emir*, *istek*, *ünlem vb.* anlam özelliklerinden birine sahiptir. Bir cümle hangi anlam özelliğine sahip olursa olsun, mutlaka olumlu ya da olumsuz bir anlam taşır. O halde cümlelerin temel anlam özelliği *olumluluk* veya *olumsuzluktur*. Olumlu ve olumsuz cümleler, ayrıca *soru*, *emir*, *istek*, *ünlem vb.* anlamlar taşıyabilir (103.s.).

Aktan: Her cümle, yapısında bulunan kelime ve eklerin yönlendirdiği *soru*, *bildirme*, *emir*, *istek*, *ünlem vb.* anlam özelliklerinden birine sahiptir. Hangi anlam özelliğine sahip olursa olsun, mutlaka olumlu ya da olumsuz bir anlam taşır. O yüzden cümlelerin en temel özelliği *olumluluk* veya *olumsuzluktur*. Bu arada olumlu ve olumsuz cümleler ayrıca *soru*, *emir*, *istek*, *ünlem vb.* anlamlar taşıyabilir (118.s.).

Karahan: İsim cümlelerinde, kip eki taşımayan yüklem, geniş zaman kipindedir. Bu ve diğer bazı kiplerde, anlamı pekiştirmek veya yükleme ihtimal anlamı katmak üzere –DİR eki de kullanılır (96. s.).

Aktan: İsim kipinde, kip eki taşımayan yüklem, geniş zaman kipindedir. Bu kipte anlamı pekiştirmek için veya yükleme ihtimal anlamı katmak üzere –DİR eki de kullanılır (115. s.).

Karahan: Yükleme birleşik fiil olan bazı cümlelerde özne, yüklem içinde yer alır. Öznel yüklem, yüklem ve öznenin anlamca kaynaşmasından, deyimleşmesinden meydana gelmiştir (21. s.).

Aktan: Yükleme birleşik fiil olan bazı cümlelerde özne, yüklem içinde yer alır. Öznel yüklem, yüklem ve öznenin anlamca kaynaşmasından, deyimleşmesinden meydana gelmiştir (94. s.).

Aktan, örnekler için farklı eserler taramış, bazı örnekleri ise Karahan'dan aynen veya değiştirerek almıştır: *Hakkıdır Hakk'a tapan milletimin istiklâl.* (Karahan 40. s., Aktan 6. s.); *Bıraktım ardını yıllarca koştüğüm hevesin.* (Karahan 43. s., Aktan 12. s.); *Bu meçhul ümitler beni aldatırlarsa mahvolacaktım.* (Karahan 74. s.; Aktan 46. s.); *Bekir önce anlamadı, ağzı açık bir süre baktı.* (Karahan 81. s., Aktan 75. s.), *kendilerince haklı sebepler* (Karahan 83.s., Aktan 80.s.)

Karahan'ın herhangi bir edebî eserden almadığı bazı örnekleri ise Aktan kitabında değiştirerek kullanmıştır. Mesela kısaltma gruplarında Karahan'da yer alan *zekâca üstün çocuklar* örneğini, *zekâca zeki çocuklar*; "*Bıçakla yaralıları öteki tarafa taşıdılar.*" cümlesini, "*Bıçakla yaralıları doğrudan ameliyata aldılar.*"; "*Annesiyle dargın gitti.*" cümlesini "*Tayini çıktığı Ankara'ya babasıyla dargın gitti.*" şeklinde değiştirmiştir.

Cümle tahlilleri ile ilgili örneklerde Karahan'ın kendisine göre bir usulünün ve dizgi tarzının bulunduğu görülür. Karahan, önce cümleleri öğelerine ayırır sonra her ögenin bir kelime grubu olduğunu gösterir ve bunları tek kelimeye kadar tahlil eder. Aktan, eserinde Karahan'ın bu usulünü, hatta dizgi biçimini benimsemiştir. Karahan'ın eseri 1991 yılında, Aktan'ın eseri 2009 yılında yayımlanmıştır. Aradan geçen on sekiz yılda her alanda olduğu gibi söz dizimi alanında da pek çok farklı fikirler ortaya atılmıştır. Fakat Aktan'ın eserinde söz dizimine bir yenilik getirilmemiştir. Aktan'ın eseri Karahan'ın eserinin dış kapağı değiştirilmiş, dışı farklı, içi -örnekler dışında- büyük oranda aynı bir nüshası gibidir.

Karahan'ın eserini önce okumuş ve sonra okutmuş birisi olarak Aktan'ı okuyunca Karahan'ı okuduğum hissine kapıldım. Yukarıda yaptığım karşılaştırmalar da aslında burada fazla yorumda bulunmayı gereksiz kılmaktadır.